

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет культури і мистецтв
Кафедра хореографічного мистецтва**

**ХОРЕОГРАФІЧНЕ МИСТЕЦТВО ІСПАНІЇ ЯК СКЛАДОВА
СПАДЩИНИ СВІТОВОЇ КУЛЬТУРИ**

**Кваліфікаційна робота (проект)
Пояснювальна записка**

на здобуття ступеня вищої освіти «бакалавр»

Виконав: студент 16-431 гр.
Спеціальності 024 Хореографія
Освітньо-професійної (наукової)
програми Хореографія
Адонін Арій Дмитрович

Керівник доцентка Рехліцька А.Є.
Рецензент художня керівниця
Народного ансамблю танцю
«Калиновий цвіт»
Малінська І.Г.

Херсон – 2021

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-АНАЛІТИЧНА ОСНОВА ХОРЕОГРАФІЧНОЇ КОМПОЗИЦІЇ	5
1.1. Історико-мистецьке обґрунтування хореографічної композиції.....	5
1.2. Ідейно-тематична основа твору.....	7
РОЗДІЛ 2. ЛІТЕРАТУРНО-ГРАФІЧНИЙ АНАЛІЗ ХОРЕОГРАФІЧНОЇ КОМПОЗИЦІЇ	11
2.1. Композиційно-архітектонічна побудова твору.....	11
2.2. Графічні таблиці твору та опис хореографічного тексту.....	12
2.3. Сценографія.....	19
ВИСНОВКИ	21
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	24
ДОДАТКИ	27
Додаток А.....	27
Додаток Б.....	30
Додаток В.....	31
Додаток Г.....	32
Додаток Д.....	33
Додаток Е.....	34
Кодекс академічної доброчесності	

ВСТУП

Актуальність теми. Народньо-сценічний танець пройшов довгий і складний шлях розвитку. Джерелом для нього завжди була народна творчість, яка опрацьовувалась балетмейстерами та набувала надзвичайно багаті палітри засобів виразності. Це, в свою чергу, вимагало від танцюриста віртуозної техніки виконання із збереженням водночас національних особливостей танцю.

Для творчого сприйняття та емоційного відтворення художніх образів, велике значення має вивчення танців різних народів, їхній стиль та манеру виконання. [11, с.21].

Іспанський танець відрізняється винятковим ритмічним багатством, емоційністю, різноманітністю форм. Цим пояснюється інтерес до нього в багатьох країнах. З початку ХІХ століття іспанські танці стали займати все більш чільне місце в класичній хореографії, зокрема в балетних виставах. Їх переробляли на манер класичного балету та вводили в постановки А.Сен-Леон, М.І.Петіпа. У театрах стали з'являтися балети, побудовані виключно на іспанських танцях: «Арагонська хота» на музику М. Глінки, «Треуголка» на музику де Фальї; численні постановки балетів на музику «Іспанського капрічіо» Н.А. Римського-Корсакова, «Болеро» М.Равеля та інші [38, с.155].

Вивченням танцювального мистецтва Іспанії займалось багато науковців: А. Кла-рамунт, В. Александрова, В. Марреро, С. Зайцев, Ю. Колісниченко, А. Лопухов, А.Ширяєв, А.Бочаров та інші.

Танець Фламенко займає особливе місце в іспанській культурі, тож, вивчаючи іспанські танці, увагу слід приділити саме мистецтву танцю Фламенко.

Танці фламенкомають імпровізаційний характер і, як правило, супроводжуються гітарою, ритмічними оплесками у долоні, викриками і рідше - кастаньетами.

Виходячи з популярності іспанських народних танців **актуальність дослідження** полягає у вивченні та збереженні культурних цінностей танцювальної спадщини народного іспанського танцю, який в свою чергу сприяє збагаченню лексики народно-сценічної хореографії, вносячи в неї своєрідний колорит, оригінальність і виразність, надаючи можливість емоційного збагачення та технічного розвитку наших танцівників.

Мета – ознайомитися з танцювальним мистецтвом Іспанії. Дослідити лексичні особливості іспанського танцю Фламенко.

Для досягнення мети творчої роботи ми поставили наступні **завдання:**

- проаналізувати теоретичний матеріал та обґрунтувати історико-мистецькі засади хореографічної композиції;
- визначити ідейно-тематичну основу хореографічної композиції;
- описати композиційно-архітектонічну побудову твору;
- розробити графічну таблицю твору з описом хореографічного тексту;
- розробити оригінальну сценографію та створити костюми.

Об'єкт дослідження – іспанський народний танець

Предмет дослідження – процес побудови та лексичні особливості іспанського танцю фламенко.

Методи дослідження – теоретичний аналіз літератури з проблеми дослідження, аналіз творчості видатних балетмейстерів та репертуарів танцювальних колективів, перегляд та аналіз відео матеріалів, спостереження.

Практичне значення кваліфікаційної роботи полягає в можливості її використання вчителями хореографії в процесі педагогічної діяльності на заняттях з народно-сценічного танцю, керівниками хореографічних колективів під час підготовки та проведення занять з хореографії, та у концертній діяльності.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-АНАЛІТИЧНА ОСНОВА ХОРЕОГРАФІЧНОЇ КОМПОЗИЦІЇ

1.1. Історико-мистецьке обґрунтування хореографічної композиції

Іспанія – це країна, що має прекрасну художню спадщину. Самобутність іспанського народу яскраво виявляється в літературі, живописі, архітектурі, музиці, хореографії. Унікальність художньої культури Іспанії пояснюється багатством мистецьких традицій, що сформувалися під впливом античної, арабської та європейських культур.

Одним з найвідоміших мистецтв Іспанії є мистецтво іспанського народного танцю. Іспанські танці оригінальні й дуже виразні. Жіночий танець граціозний, жвавий; чоловікам в танці властиві різкість, сила, темперамент.

Іспанські танці, які є невідомою частиною майже всіх обрядів і святкувань, географічно членуючись, мають своєрідний колорит і манеру виконання, відзначаються певними стилістичними рисами великого різноманіття місцевих народних танців.

Беручі свій початок з глибокої давнини, іспанські танці зберегли такі танцювальні форми, які зустрічалися ще в епоху еллінізму. Танець був улюбленою розвагою, як простого народу, так і придворних.

Найбільшого розквіту іспанські танці досягли напочатку XIX століття. Відрилась школа та була створена Академія театального танцю, вперше стали поєднуватись форми класичного танцю з народним іспанським танцем, іспанські танці перероблялися на манер класичного балету, згодом з'явилися балети, побудовані виключно на іспанських танцях.

Нині розрізняють два типи іспанських танців: перший – іспанський класичний танець, до якого належать хота, болеро, фанданго, севільяна, пасодобль та інші; другий – стиль фламенко [29, с. 46].

Танці фламенко - танці іспанських циган, характерними рисами якого є емоційне напруження і підкреслено експресивна манера виконання, вони набули надзвичайної популярності наприкінці XVI століття в Іспанії. Визначний вплив на виникнення фламенко зробили арабська, мавританська, іудейська, візантійська, індійська, персидська і середземноморська культури. Багато хто вважає основними, істинними носіями стилю іспанських циганів, які у XV столітті прибули в Іспанію та розселилися по південному узбережжю країни в провінції Андалусії.

Довгий час фламенко вважався «закритим мистецтвом», оскільки цигани жили ізольованою групою і танець формувався у вузьких колах. У кінці XVIII століття, коли гоніння циганів припинилось, фламенко почали танцювати у тавернах і кафе кантанте [18, с. 16-18].

Кінець XX століття знов видозмінює танець, фламенко починає вбирати в себе кубинські мелодії і джазові мотиви, елементи класичного балету також знайшли там своє постійне місце.

Головний секрет привабливості фламенко в тому, що під зовнішньою красою сценічного дійства лежить глибокий внутрішній зміст, є місце імпровізації, відчуття живого, щирого почуття. Основна особливість танцю фламенко - це поєднання виразності пластики рук зі складними дрібними вистукуваннями («сапатеадо»). Руки жінки - гнучкі, виразні, чуйні; пальці знаходяться в постійному русі, сплітаючи химерні візерунки. У чоловіків рухи рук строгі, піднесені, з чіткою пластикою. Вони розсікають повітря, мов удари меча.

Руки в танці здатні висловити найбільш суперечливі почуття душі - радість і печаль, любов і розчарування, ніжність і ненависть, тугу і надію, що зливаються воедино під акорди гітари і проникливі звуки пісні [18, с. 129].

Крім цього, застосовуються різні повороти на місці і в просторі, різкі випадки і виразні пози.

Фламенко виконується як в групах, дуетах, так і по одному. Хоча зароджувалося це мистецтво саме як сольне. У мистецтві фламенко всі образи висловлюють почуття пристрасті, органічно пов'язаної з коханням, що не знає меж і міри, не терпить перепон [2, с.10].

Фламенко нараховує близько п'ятдесяти різновидів. Танці фламенко, як правило, супроводжуються гітарою, ритмічними оплесками у долоні, викриками і рідше - кастаньєтами.

1.2. Ідейно-тематична основа

Тема – іспанський танець фламенко;

Ідея – розкрити лексичні особливості іспанського танцю фламенко;

Надзавдання – збереження та розвиток кращих зразків іспанської танцювальної культури.

Наскрізна дія – показ емоційності танцівниць, їх пристрасть та виразність.

Конфлікт – розкриття глядачеві внутрішніх почуттів танцівниць завдяки різноманітним танцювальним рухам;

Вид хореографії – народно-сценічний танець;

Танцювальна форма – хореографічна композиція

Танцювальний жанр – побутовий танець;

Лібрето

На сцені з'являються дівчата-танцівниці і утворюють фігуру «клін». Розпочинається танець плавними рухами рук, які імітують роботу віяла та виразними позами, що підкреслюють чіткість та виразність танцювальних образів дівчат, знайомлячи глядачів з різновидом іспанського танцю – пристрасним та емоційним фламенко.

Танець розпочинає розвиватись, дівчата виконують загальні танцювальні комбінації, постійно змінюючи рухи та виконуючи різноманітні перебудови, намагаючись таким чином виразити свої

почуття, передати темперамент іспанських танцівниць, розкрити глядачам особливості одного з найвідоміших стилів і танців запальної Іспанії.

Танець наповнений різноманітними формами пор де бра, плавними та неперевершено красивими рухами рук, ритмічними і запальними вистукуваннями сапатеадо, повільними та швидкими обертами, різноманітними позами, що підкреслюють горду осанку, темперамент і характер танцівниць.

Під час танцю дівчата показують змагання не лише одна з одною, але й зі своїми внутрішніми почуттями. Це виявляється і у різких позах, що показує змагання дівчат, і у рухах рук, що своїми візерунками намагаються передати почуття любові та охоплюючу їх пристрасть, і у ритмічних і складних вистукуваннях.

Характеристика хореографічних образів. Про красу та пристрасть іспанських жінок складають легенди. Що ж такого в цих жінках, що відрізняє їх від жінок інших національностей. Перш за все – це їх характер, жаркий та палкий темперамент. Мешканки цієї теплої сонячної країни мають особливу емоційність, для них всі дії та поступки ґрунтуються на бурхливому прояві емоцій. У іспанок цей срасний темперамент в крові, він закладений в генах, і саме тому їм притаманні палки суперечки, гучні скандали та з'ясування стосунків, а після, такі ж емоційні та палкі примирення, що супроводжуються палкими обіймами та поцілунками.

У танці приймають участь 8 дівчат. Які виконують роль танцівниць фламенко. Як будь яка іспанка, вони мають палкий темперамент, все їх тіло, кожен рух, жест, погляд сповнені емоціями.

Аналіз музичного супроводу

У музичній культурі Іспанії значення народної танцювальної музики надзвичайно велике; музичне мистецтво народних мас цієї країни

завжди найтіснішим чином спліталось з танцювальним. «Тут музика і танець нерозлучні» - так влучно, лаконічно писав М. Глінка з Іспанії.

З цими словами Глінки перегукуються слова великого художника, Стендаля: «іспанцеві властиво любити музику, побуджуючу його танцювати [1, с.3].

Народна і професійна іспанська музика, - спадщина древньої і багатой культури народів, що населяли цю країну. Маври, що панували в Іспанії в VIII - XV століттях, і циганські племена, які поселилися в XV столітті в південній частині півострова, посилили східний колорит іспанської музики.

Музичний жанр фламенко – це поєднання традиційних пісень про кохання, сольних танців, гітарної музики. Мужнім, суворим і архаїчним характером виділяється музика на півночі Іспанії, внутрішньо напруженим, але зовні стриманим є кастильське звучання, прямодушною, заразливо веселою і в той же час мужньою представляється темпераментна музика Арагона, лірика і героїка живуть пліч-о-пліч у каталонській, апристрасність - в Ламанчській,

Абсолютно особливою пристрасністю вираження почуттів відрізняється музика Андалусії. Поєднання вогняної пристрасності гітари, громоподібного стукіту підборів та південних пісень – це і є справжня мелодія фламенко.

Головним інструментом при виконанні музики фламенко є гітара. Гітара, яку використовують андалузійські «токаори» (гітаристи фламенко), називають «гітара фламенка». Вона відрізняється від звичайної іспанської гітари більш вузьким корпусом, та більш приглушеним звучанням. Одними з кращих токаорів є Маноло Санлукар та Пако де Лусія.

Музика фламенко має імпровізаційний характер, одна й та ж мелодія ніколи не повторюються, в них додається щось нове та

неочікуване. Також використовуються інтервали менше за півтон та багата різноманітна метро ритмічна структура.

Для нашої хореографічної композиції ми використали мелодію «Entre dos aguas». Це історія, яку розповіли за допомогою гітари. Ніяких слів, лише музика. Її створив Пако де Лусія – відомий гітарист-віртуоз в чийх руках традиційний іспанський інструмент почав звучати особливо мелодійно та красиво. Композиція була записана в 70-х роках та не втрачає актуальності й понині

Жанр – інструментальний, на фоні ритмічної основи;

Вид – стилістика класичного танцю;

Форма – варіаційна (двочастинна, варіаційна з ритмічним вступом, використанням кастаньєт та кодою; 1 частина – помірна (andante), 2 частина – швидка (ритмічна);

Стиль – фламенко;

Лад – мінорний з модуляціями мажор;

Музичний розмір – 4/4;

Кількість тактів – 64;

Хронометраж – 2 хв. 30 с.

РОЗДІЛ 2. ЛІТЕРАТУРНО-ГРАФІЧНИЙ АНАЛІЗ ХОРЕОГРАФІЧНОЇ КОМПОЗИЦІЇ

2.1. Композиційно-архітектонічна побудова твору

Назва частини	Зміст
Експозиція	На сцені у фігурі «клін» спиною до глядача стоять дівчата-танцівниці. Починається танець плавними та виразними рухами рук, що утворюють різноманітні візерунки. Потім дівчата по двоє обертаються до глядача.
Зав'язка	Дівчата, розпочинають танцювати спочатку зберігаючи фігуру «клін», потім перебудовуються в одну колону.
Розвиток дії	Рухи у дівчат стають більш емоційними та складними, малюнки постійно змінюються.
Кульмінація	Музичний супровід починає прискорюватись, рухи стають більш виразними і чіткими, вистукування (сапатеадо) виконуються у більш складному ритмічному рисункові.
Розв'язка	Дівчата виконують швидкі оберти з випадками в пози. Закінчується танець в одній з поз танцю фламенко

2.2. Графічна таблиця твору та опис хореографічного тексту

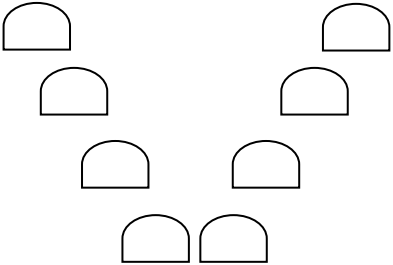
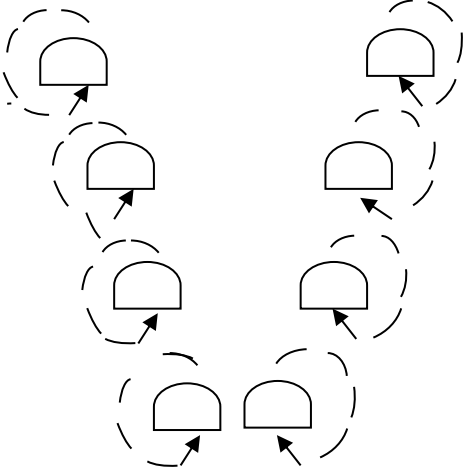
Графічна фіксація постановки оформлена у вигляді таблиці, з використанням загальноприйнятих умовних позначок та скорочень.

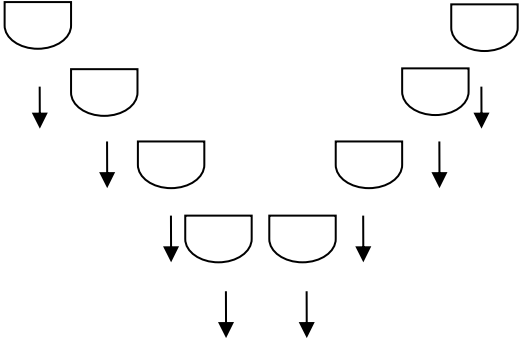
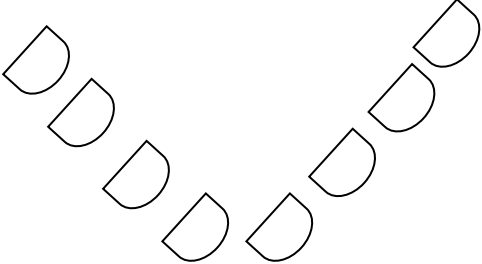
Спина дівчини -обличчя дівчини

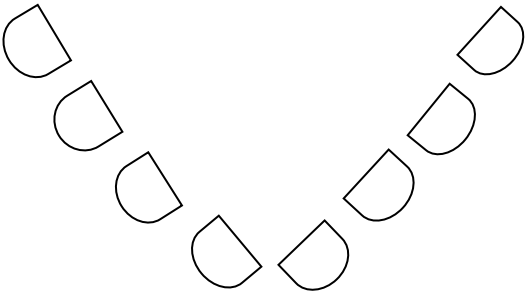
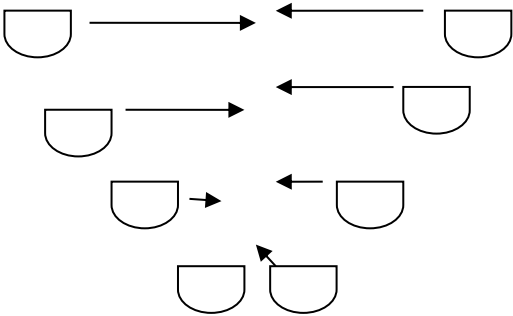
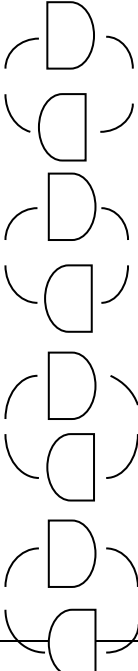
Напрямок руху

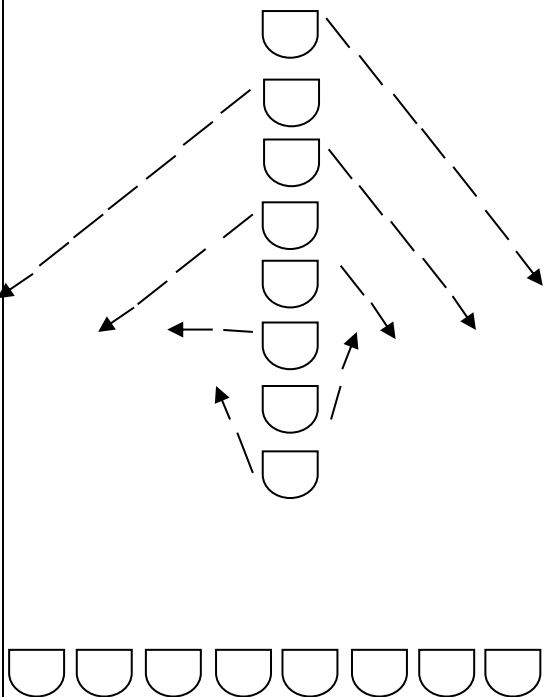
Рух по колу

Рухи та комбінації описані у додатках (Додаток А)

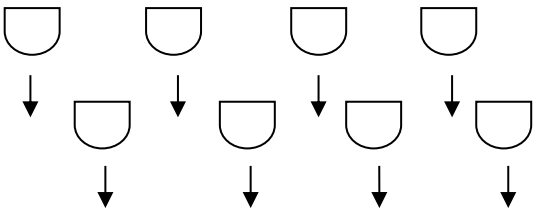
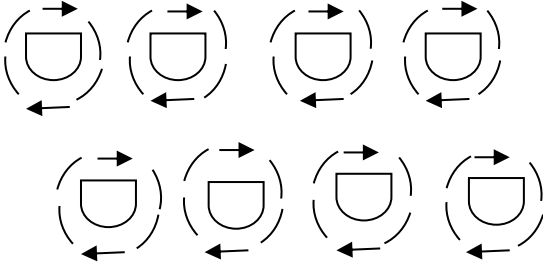
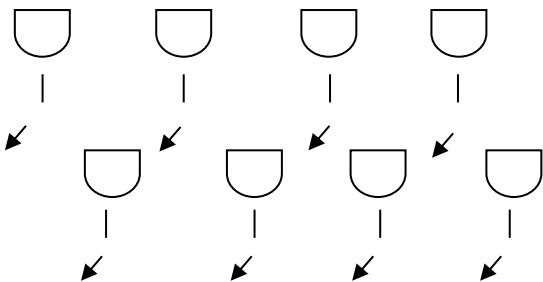
Малюнок танцю	Такти	Опис рухів
Експозиція		
	1-2 такти	Дівчата стоять спиною до глядача у фігурі «клін» і виконують плавне пор де бра обома руками.
	3-6 такти	Починаючи з крайніх, дівчата по двоє обертаються обличчям до глядача, стаючи у позу № 1. Потім також по двоє в тім же порядку підіймаються на високі півпальці, поєднуючи руки в одному з положень іспанського танцю. Всі разом роблять три швидких оплески в долоні. І зберігаючи дві діагоналі, дівчата, кроком

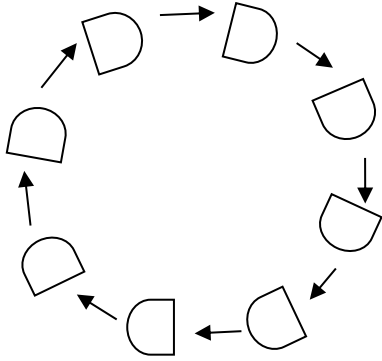
		«пасо ленто» (рух № 1) обходять навколо себе.
Зав'язка		
	7-9 такти	Зберігаючи фігуру «клин», дівчата роблять два кроки вперед, руки в цей час на стегнах і поворот навколо себе, (кисті рук виконують пластичні оберти) (рух № 2). Далі виконують крок вправо з виходом в позу attitude (поза № 2), права рука підіймається в третю позицію, ліва в першу і tombe з обертом вліво. Дівчата роблять два кроки вперед з переступанням і пор де бра з перегибом корпусу назад.
	10 такт	На «1 і 2» - дівчата роблять випад направу ногу по діагоналі (поза № 3), на «3 і 4» - швидкий оберт на 360°.

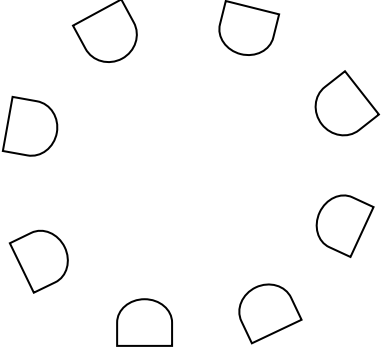
	11-12 такти	Дівчата по двоє роблять випадки одна до одної у позу № 4.
Розвиток дії		
	13-14 такти	Дівчата підіймаються на високі півпальці і з двох діагоналей сходяться в одну колону кроком іспанського танцю пасо ленто. Перші дві дівчини, що стоять найближче одна до одної, обходять одна одну через праве плече. Потім всі дівчата виконують два повороти назустріч одна одній.
	15 - 16 такти	Стоячи вже в колоні всі вісім дівчат розібравшись по двоє, обходять одна одну через праве плече рухом пасо ленто, руки тримають на стегнах.

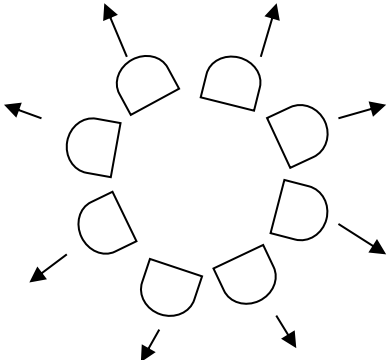
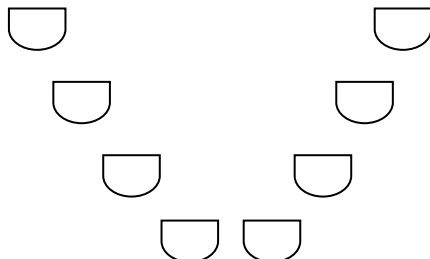
	<p>17-24 такти</p>	<p>Дівчата по двоє, починаючи з двох останніх починають розкручуватися на лінію. Інші дівчата роблять випаді в різні сторони з поворотом, щоразу змінюючи пози(пози № 3 і 4)</p> <p>Розкрутившись, дівчата утворюють одну пряму лінію. Зберігаючи її прямою, вони починають рухатися по колу, чотири дівчини спиною, чотири обличчям.</p>

	<p>25-26 такт</p>	<p>На «1і2», «3і4» - дівчата, що починають рух спиною, роблять два кроки назад з переступанням, потім на «1 і 2» крок правою ногою назад на півпальці, ліву, згинаючи в коліні, підіймають вгору, руки також підіймаються вгору, в третю позицію, кисті спрямовані наружу.</p>
	<p>27-30 такти</p>	<p>На «3 і 4» - роблять крок лівою ногою по колу з поворотом через ліве плече. Ті, дівчата, що рухаються вперед, виконують цю ж комбінацію, але всі рухи спрямовані вперед.</p> <p>Потім всі дівчата рухаються по колу кроком пасо ленто і стають в дві лінії. В лініях дівчата обходять себе по колу і на «3 і 4» роблять поворот вправо, стаючи в позу.</p>

	<p>31-32 такти</p> <p>33 такт</p> <p>34 такт</p>	<p>Дівчата по одній роблять випади вліво (поза № 5).</p> <p>Потім роблять два кроки вперед, починаючи з правої ноги.</p> <p>Grandbattementна effase з випадом на праву ногу, корпус повільно нахиляється до ноги. Корпус підіймається, дівчата встають на півпальці, руки на стегнах.</p>
Кульмінація		
	<p>35-42 такти</p>	<p>Дівчата виконують виступування (рухи № 3, 4) спочатку на місці, а потім в повороті.</p>
	<p>43-44 такти</p>	<p>Дівчата рухаються вперед рухом pasdebasquebalance (рух № 5)потім роблять крок вправо з виходом в позу attitud з поворотом вправо.</p>

	45- 52 такти	Дівчата, рухаючись кроком пасо ленто, за годинниковою стрілкою, утворюють коло. Змінючи позу і обернувшись спиною, дівчата продовжують рухатися по колу тим же кроком. Роблять оберт в центр кола.
---	-----------------	--

	<p>53-54 такти</p> <p>55-58 такти</p>	<p>Дівчата, повернувшись обличчям в коло, роблять випад вперед до центру кола на праву ногу, корпус нахилиється до ноги, руки підіймаються ввєрх, в третю позицію. Потім дівчата прогинаються назад, розкриваючи руки в другу позицію.</p> <p>Дівчата роблять кругове пор де бра, потім на «1 і 2» - тягнуться вперед за рукою, на «3 і 4» - відхиливши корпус назад, на «1 і 2» - роблять два хлопки в лодоні і два вистукування правою ногою, на «3 і 4» - роблять крок правою ногою до центру кола з виходом в позу attitude.</p>
--	---	--

Розв'язка		
	59-60 такти	Дівчата роблять чотири оберти з кола, розкручуючись на велике коло і стаючи в позу.
	61-62 такти	Дівчата роблять крок з обертом (2 рази) і два шине, повертаючись на місця і утворюючи фігуру «квін».
	63-64 такти	На «1 – 2» - дівчата виконують крок з виходом в позу № 6 , на «3-4» - швидкий оберт через ліве плече. На «1-2» - випад в позу № 6 , «3-4» - вихід в кінцеву позу.

2.3 Сценографія

Оформлення сцени. Для оформлення сцени ми використали завіси бордового кольору. На заднику сцени розташовано великий екран, на який будуть проектуватися картинки полум'я. За нашим задумом це надасть потрібної атмосфери та сприятиме кращому сприйняттю хореографічної композиції. (Додатки Б, В, Г, Д)

Світлова партитура. Світло на сцені створює візуальний образ. Для того, що склалось враження, що навколо танцівниць палає полум'я, ми будемо використовувати лампи-прожектори різних кольорів (червоний, помаранчевий, жовтий). За нашим задумом вони будуть спалахувати перекриваючи одна одну, змішуючись, та створювати потрібний ефект.

Ескізи костюмів. В Іспанії можна зустріти безліч найрізноманітніших народних костюмів, існуючих в рамках єдиної національної культури. Простота і строгість деяких іспанських шат дивним чином поєднуються з розкішшю і вражаючою погляди барвистістю інших. Проте всі вони мають загальні традиційні риси.

Для нашої хореографічної композиції ми обрали сукню червоного кольору на лямках з глибоким декольте. Спідниця дуже широка, збірчаста. Тканина легка, щоб танцівниця могла вільно рухатись та не заплутатись в складках спідниці

Взуття - танцювальні шкіряні туфля на підборах для народно-сценічного танцю.

Зачіска – волосся, зібране на потилиці в тугий вузол. З правого боку причеплена квітка. (Додаток Е)

ВИСНОВКИ

Народно-сценічний танець, джерелом якого є народна творчість, пройшов довгий і складний шлях розвитку. Опрацьований балетмейстером, він набуває надзвичайно багаті палітри засобів виразності, яка вимагає від танцюриста віртуозної техніки виконання із збереженням водночас національних особливостей танцю.

Іспанські народні танці оригінальні й дуже виразні. Вони мають своєрідний колорит і манеру виконання. Їх національною особливістю є емоційне напруження і наочно-пластичний характер образу, прагнення не до зовнішньої краси, а до сили вияву внутрішнього настрою людини, до життєвої правди.

1. Дослідивши витoki іспанських народних танців, можна стверджувати, що свій початок вони беруть з глибокої давнини. Розвиваючись протягом століть, найбільшого розквіту іспанські танці досягли на початку XIX століття. В цей час танцівниця Архентіна (А.Мерсе) стає першою, хто поєднує форми класичного і народного іспанського танцю. Антоніо (А.Руїс Солер) ставить хореографічні сюїти, засновані на кастильських, арагонських і звичайно андалуських ритмах.

Нині розрізняють два типи іспанських танців: перший – іспанський класичний танець, до нього належать: хота, болеро, фанданго, севільяна, пасодобль та інші; другий – стиль фламенко.

Танці фламенко - танці іспанських циган, характерними рисами якого є емоційне напруження і підкреслено експресивна манера виконання, вони набули надзвичайної популярності наприкінці XVI століття в Іспанії. Визначний вплив на виникнення фламенко зробили арабська, мавританська, іудейська, візантійська, індійська, персидська і середземноморська культури. Багато хто вважає основними, істинними носіями стилю іспанських циганів, які у XV столітті прибули в Іспанію та розселилися по південному узбережжю країни в провінції Андалусії.

Фламенко - це танець стану, який має імпровізаційний характер, його виконання супроводжується гітарою і ритмічними оплесками у долоні. Основними виразними засобами є рухи рук та сапатеадо.

2. Було визначено тему, ідею, жанр, форму і вид творчої роботи. Темою нашої роботи є іспанський народний танець. Головною ідеєю хореографічної постановки є розкрити лексичні особливості іспанського танцю фламенко. Танець за жанром є побутовим, виконується в масовій формі в народно-сценічному виді. У танці приймають участь вісім дівчат.

Також ми розробили лібрето до хореографічної постановки. Лібрето в перекладі з італійського – це короткий опис сюжетної основи, написаний для глядача. Виходячи з того, що наш номер є безсюжетним, в лібрето ми описали хід танцю, його структуру та лексичні особливості.

Надали характеристику хореографічних образів та зробили аналіз музичного супроводу.

Розглянувши та проаналізувавши музичну основу, ми дійшли висновку, що у музичній культурі Іспанії велике значення має народна танцювальна музика. Музичний жанр фламенко – це поєднання традиційних пісень про кохання, сольних танців, гітарної музики. Музика фламенко має імпровізаційний характер, одна й та ж мелодія ніколи не повторюються, в них додається щось нове та неочікуване. Також використовуються інтервали менше за півтон та багата різноманітна метро ритмічна структура.

Для нашої хореографічної композиції ми використали мелодію «Entre dos aguas». Це історія, яку розповіли за допомогою гітари. Ніяких слів, лише музика. Її створив Пако де Лусія – відомий гітарист-віртуоз в чийх руках традиційний іспанський інструмент почав звучати особливо мелодійно та красиво. Жанр – інструментальний, на фоні ритмічної основи; форма – варіаційна (двохчастна, варіаційна з ритмічним вступом, використанням кастаньєт та кодою; 1 частина – помірна (andante), 2 частина – швидка (ритмічна). Стиль – фламенко. Лад – мінорний з

модуляціями мажор;Музичний розмір – 4/4; Кількість тактів – 64;
Хронометраж – 2 хв. 30 с.

3. В ході роботи також було розроблено архітектоніку хореографічної композиції, яка складається з п'яти частин: експозиції, зав'язки, розвитку дії, кульмінації і розв'язки. Кожна частина архітектоніки відповідає певному дійству, що відбувається на сцені. Також зроблена графічна таблиця, в якій завдяки умовним позначенням, малюнкам танцю та опису танцювальних рухів ми мали змогу розкрити особливості побудови хореографічної композиції.

4. Ми описали складові елементи танцювального костюма. Створили оформлення сцени та розписали світлову партитуру. Розробка сценографії посприяє кращому сприйняттю сценічного дійства.

Користуючись графічною таблицею, ми зробили хореографічну композицію, тим самим завершили виконання всіх поставлених в кваліфікаційній роботі завдань.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Александрова В. Испанские народные танцы / В.Александрова. – Ленинград, 1959
2. Альфонсо П.К. Искусство танца фламенко/ П.К.Альфонсо. – Москва: «Искусство», 1984
3. Античное искусство Испании и Португалии: - М.: Изобразительное искусство, 1997. – 200 с.; ил.
4. Баглай В.Е. Этническая хореография народов мира: учебное пособие / В.Е. Баглай. – М., 2006. – 72 с.
5. Балет: Энциклопедия./ Гл.ред. Ю.Н.Григорovich. – М.:Советская энциклопедия, 1981. – 623 стр. с илл.
6. Богаткова Л.Н. Танцы разных народов. – М., 1958. – 89 с.
7. Бондаренко Л.А. Танцювальні композиції та етюди танців народів світу. – К.: Музична Україна, 1999. – 136 с.
8. Енциклопедія «Народи та релігії світу». – М., 1998
9. Энциклопедия для детей: Том 7. Искусство. Музыка. Театр. Кино/Глав.ред. В.А. Володин: - М.: Аванта, 2001. – 624 с.: ил.
- 10.Эльяш М. Образы танцев. – М.: Знание, 1970. – с.12-43.
11. Зайцев Є.В., Колесниченко Ю.В. Основи народно-сценічного танцю. Навчальний посібник для вищих навчальних закладів культури і мистецтва I–IV рівнів акредитації. Видання друге, доопрацьоване і доповнене. - Вінниця: НОВА КНИГА, 2007. – 416 с.
12. Захаров Р. Слово о танце. – М.: Молодая гвардия, 2000. – 254 с.
13. Захаров Р. Сочинение танца. – М.: Искусство, 1999. – 351 с.
- 14.Захаров Р. Записки балетмейстера. – М.: Искусство, 1976
15. Зацепіна К. Народно-сценічний танець. – М., 1976. – 362 с.
16. Иноземцева Г.В. Народный танец. – М.: Знание, 2000. – 48 с.
17. Каптерева Т.П. «Искусство Испании». – М., 1989
- 18.Кларамунт А. Искусство танца фламенко – М., 1984. – 65 с.

19. Клепалов Ю. Испанский танец. Для балалайки и фортепиано. – М., 2003. – 94 с.
20. Лопухов А. Основы характерного танцю. – Мистецтво, 1939. – 257 с.
21. Музыкальная энциклопедия. Гл.ред. Ю.В. Кельдыш, Симон-Хейлер. – М.: «Советская энциклопедия», 1981. – 1056 с., ил.
22. Музыкальная энциклопедия. Гл.ред. Ю.В.Кельдыш. М., «Советская энциклопедия», 1974. (энциклопедия. Словари.Справочники. Изд-во «Советская энциклопедия», Изд-во «Советский композитор») Т.2. Гондольера-Корсов. 960 с., с илл.
23. Пасютинская В. Волшебный мир танца. – М.: «Просвещение», 1985
24. Роговик Л. Психологія танцю. – Главник, 2007. – с.304
25. Рудницька О.П. Педагогіка: загальна та мистецька: навч.посібник. – К., 2002
26. Словарь искусств. – М.: 1996. – ст.179-180
27. Смирнов И.В. Искусство балетмейстера. – М.: Просвещение, 1986
28. Советы костюмера. М.: Профиздат, 1968. 152 стр.
29. Гаранцева О. Іспанський танець: Історія, методика постановки. // Мистецтво та освіта, 2003 - № 1, с.46.
30. Гаранцева О. Історичні передумови розвитку національної народно – сценічного хореографії // Рідна школа – 2002. - № 4. – с. 71 – 73.
31. Ткаченко И. Танцы народов мира. – М., 1982. – 457 с.
32. Ткаченко Т. Народные танцы. – М.: Искусство, 1975. – 159 с.
33. Уральская В. Народная хореография. – М.: Искусство, 1972. – 72 с.
34. Уральская В.И. Природа танца. – М.: Сов.Россия, 1981. – 112 с.
35. Уральская В. Рождение танца. – М.: Сов.Россия, - 1982. – 143 с.
36. Устинова Т. Балетмейстер и коллектив. – М.: Искусство, 1963. – 80 с.
37. Фейнман Р. Сюжетні народні танці. – К.: Мистецтво, 2003. – 175 с.
38. Фельтина А.Н. Все об Испании. - Харьков: Фома, 2008. – 543 с., ил. – (Страны мира).

39. Шевлюга С. Самоучитель испанских и цыганских танцев. – Ростов-на-Дону, 2005. – 120 с.

40. Явлинская М.И. Музыка и танец. – М.: Искусство, 1976

ДОДАТКИ

Додаток А

Опис рухів.

Рух № 1. Повільний крок (пасо ленто).

На кожную чверть такту робити подовжений крок вперед, ковзаючи носком по підлозі, з акцентом посилаючи ногу вперед. Корпус відкинути назад та рівномірно розмістити на опорній нозі і на працюючу ногу не переносити. Рухи покласти на стегна.

Рух № 2. Поворот на місці «винтом»

Перенести вагу корпусу на ліву ногу, одночасно знімаючи руки зі стегон. Кисті плавно обертаються біля правого стегна. Голова повертається вліво.

Відкриваємо праву ногу і ставимо її за опорну. У нас виходить поворот за ліве плече, при якому голова як би випереджає рух, а руки навпаки, відстають.

Зберігаючи цю «винтову» позу і не перестаючи обертати кистями, прокрутитися на двох ногах навколо власної осі.

Рух № 3. Простий дріб

На «раз» - вдарити всією ступнею правої ноги, зробивши глухий удар;

На «два» - вдарити всією ступнею лівої ноги, зробивши глухий удар.

Цей рух можна виконувати як на місці, так і в повороті і з просуванням.

Рух № 4. Складний дріб (сапатеадо)

На «раз - два» - вдарити всією ступнею правої ноги об підлогу два рази, зробивши глухий удар.

На «три - чотири» - вдарити всією ступнею лівої ноги два рази.

На «раз - два» - вдарити всією ступнею правої ноги два рази.

На «три» - вдарити лівою ступнею об підлогу один раз

На «чотири» - пауза.

Рух5. Pasdebasquebalance (бокове)

На «раз» - крок правою ногою вперед праворуч, ліву винести по колу попереду правої на 15°; одночасно корпус повернути лівим плечем уперед праворуч. Ліву руку провести черездругу позицію в першу долонею від себе, голову повернути ліворуч, праву руку завести за корпус долонею від себе.

На «і» - поставити ліву ногу носком на підлогу, частково переносячи на неї вагу корпусу.

На «два» - підтягнути праву ногу до лівої, підбити нею ліву ногу й поставити праву на її місце всією ступнею.

На наступний такт усі рухи повторити з лівої ноги ліворуч. Виконувати balanceз поворотом корпусу на 90°, коли ногу виносять уперед по колу.

Поза № 1

Права нога зігнута в коліні, коліно спрямоване в сторону, ліва нога – відкрита в сторона, торкаючись носком підлоги. Права рука знаходиться в третій позиції, ліва – перед грудьми, кисті зігнуті в зап'ясті, спрямовані назовні.

Поза № 2(attitude)

Крок правою ногою вправо, переносячи на неї вагу корпусу. Ліва нога зігнута в коліні підіймається вгору, коліно має бути повернутим в сторону. Носок витягнутий, спина прогнута назад. Ліва рука зафіксована перед грудьми, а права – наверху, в третій позицій, кисті спрямовані наружу.

Поза № 3

Удар правою ногою і різкий без паузи випад вперед на праву ногу, ліва залишається ззаді на всій ступні, руки знаходяться на стегнах.

Поза № 4

Робимо випад вправо (вліво) на праву (ліву) ногу, коліно згибається, корпус відкидується від ноги, а ліва (права) рука через сторону відкривається наверх, права (ліва) – лежить на стегнові.

Поза № 5

На «1» - крок лівою ногою вліво. На «2» - ліва нога згинається в коліні, права нога ставиться ззаді навхрест лівою, руки спрямовані вліво.

Поза № 6 – поза тореро.

Припіднімаючись на півпальці, ліва нога ставиться навхрест правої. Ліва рука тримає юбку перед грудьми, а права – наверху. Корпус прогнутий, шия витягнута.

Картинки до слайд шоу.

Додаток В

Додаток Г

Додаток Д

Додаток Е

